

fiú-lány barátság

Megkérdeztek tőlem, hogy hiszek-e a fiú-lány barátságban. A kérdést azonban érdemes lenne rögtön ketté bontani: hiszek-e a barátságban, és hiszek-e abban, hogy ez fiú és lány között is lehet? Az első kérdést a Wyatt Earp című filmben is felteszi Hollyday Wyattnek, pedig először találkoznak. Vanak olyan emberek, akiknek elég egyetlen pillanat, hogy szimpatikusak legyenek, hogy megérezd, van bennetek valami közös. Másokkal szemben egy életen át megmarad valamiféle távolságtartás - magad sem tudod megmagyarázni sem az okát, sem az érzést, mégis ott van. Hiszek a barátságban, igen, de nem a mai értelemben vett barátságban. Nem az a fontos, hogy mindent meg tudjatok beszélni: nem kellene szavak ahhoz, hogy tudd, a másik segít. Nem kellene szavak, magyaráztok, ha bajban vagy, a másik ezt megérzi. A barátság talán az egyetlen, ami a szerelemhez hasonlítható. Nem mondom, hogy erősebb annál, mert nem az. Egyszerűen más. A második kérdésre pedig a következő a válaszom: igenis van fiú-lány barátság. Nem számít a másik neme. Csak rá kell jönni, el kell dönteni, hogy szerelmet érzel, vagy "csak" vonzalmat. Ha az utóbbi, lehet barátság. Túl kell lépni a vonzalmon, meg kell ismerni a másikat - talán barát, talán nem. Ha pedig szerelmes vagy, nem érdemes azzal próbálkozni, hogy barátságot építs ki. Nem fog sikerülni. Ezt a két dolgot nem szabad keverni. Ha valaki a társad, a párod, szerelmed - valamilyen viszonylatban barátod. De ha a szerelem elmúlik, nem lesz az. Valami megszűnik, valami ami a kettőtök viszonyát egymáshoz fűzte és nem lesz barátság, csak ami sohasem volt szerelem. Számomra is van egy lány, akit barátomnak tartok. Tudom, hogy számíthatok rá, hogy megérzi rajtam, ha bajom van, még ha mosoly mögé is rejtem azt. Beszélgetni is tudok vele, való igaz. De beszélgetni nem az igaz barátok valók, hanem akikkel közös témád van. Baráttal nem kötelező lennie annak. Nem az fogja meghatározni, hogy milyen közel fogtok állni egymáshoz. Szerelemben viszont kell közös érdeklődés. Ha nincs közös pont, nem fogsz tudni együtt élni a másikkal, egyszer csak arra ébredsz, hogy meguntad, és akkor vége. Ha valakit unsz, nem úgy, hogy éppen abban a pillanatba nincs hozzá kedved, hanem végérvényesen - akkor az a kapcsolat elveszett. Bár azt hiszem, nem fogsz valakibe beleszeretni, ha nincs rögtön valami közös. Lehet, hogy csak egy illat, lehet, hogy egy könyv, amit meglátsz nála - valamibe beleszeretsz. De a barátnál csak annyit érzel, hogy ti "egyforma emberek" vagytok. Hadd idézzek zárásul egy nem rég olvasott Márai Sándor könyvből: "az élet legnagyobb titka és ajándéka, ha két egyforma ember találkozik" Akár barátnak, akár társnak.

